

de orkede, over paa Fattigvæsenet. Nu havde de maaske Børnene fra Haanden, eller knap fra Haanden, men de var udslidt; og selv om de ikke er udslidt, kommer der er Tidspunkt, hvor Nervøsitet, Alderdom og Sygdom støder til, og man kan ikke forlange, at de Mennesker skal forsørge sig selv. Henvis dem til Fattigvæsenet syntes vi ikke vi kunde gøre; thi vi er enige om, at der er Folk, som man ikke kan smide over paa Fattigvæsenet, naar de lider Nød. Vi er jo naaet langt i Retning af at sige: Naar først Folk er modne til Fattigvæsenet, er der ikke meget at gøre ved dem. Derfor synes jeg, at den højtærede Minister maa være saa elskværdig at erkende, at Hjælpekasserne ikke uden videre kan unnlade at give disse fortløbende Understøttelser, selv om de medfører en hel Del Udgifter. Jeg har aldrig været Medlem af en Hjælpekassebestyrelse, men jeg har paa anden Maade været i Forbindelse med Hjælpekasserne, og jeg ved, at de giver en Masse Udgifter, det er næsten de allerværste Udgifter. Det maa man vistnok tage Hensyn til under Forhandlingerne om denne Sag, og jeg beder den højtærede Minister stille sig velvillig paa dette Punkt, thi det modsatte vilde være Synd.

Bresemann: Jeg vil blot gerne sige til den højtærede Minister, at naar jeg før kom til det Resultat: 20 000 i Forhold til 2 000, saa ligger det i, at vi ved at bruge 60 000 Kr. i Aar er berettiget til af Statskassen at faa 20 000, det er givet, men hvis vi til næste Aar ogsaa bruger 60 000 Kr., fordi det er nødvendigt, lige saa nødvendigt som i Aar, faar vi kun den Andel i de 500 000 Kr., som kan tilkomme os i Forhold til alle Landets Hjælpekasser, og bliver de fordelt efter Befolkningstallet, bliver det 2 000 Kr. Den højtærede Minister ryster paa Hovedet og siger, at det bliver de ikke, de bliver fordelt efter de Penge, der er brugt, men det er min Opfattelse, at der til næste Aar vil blive brugt forholdsvis lige saa store Summer i andre Byer og andre Kommuner som i vor, fordi Trangen er til Stede, og saa vil vor Andel i de 500 000 Kr. komme ned i Nærheden af de 2 000 Kr., jeg har omtalt. Men en Undersøgelse af dette Forhold vil

maaske bringe Klarhed; for mig er det ikke om at gøre, at der i Loven kommer til at staa et større Tilskud, end der er Anvendelse for, men jeg vilde gerne have Loven affattet saaledes, at Kommunerne fik de Penge, de er berettiget til i samme Forhold som hidtil.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Bresemann: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Anden Næstformand (Parkov): Der er ikke mere paa Dagsordenen. Næste Møde holdes i Morgen, Torsdag den 23. Marts, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov vedrørende Boligforholdene.

2) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser.

3) Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 492 af 25. November 1921 om midlertidig Ændring af Toldsatserne for visse Luksusvarer m. m.

4) Anden Behandling af:

Forslag til midlertidig Lov vedrørende Beskyttelse af Vandforsyningsanlæg.

5) Anden Behandling af:

Forslag til midlertidig Lov om Statstilskud til de kommunale Hjælpekasser.